

TRĂIEȘTE CU CREDINCIOȘIE ÎN MIJLOCUL LIBERTĂȚII

Cartea Exod

Pastor Octavian Baban

Conținut

TRĂIEȘTE CU CREDINCIOȘIE ÎN MIJLOCUL LIBERTĂȚII.....	1
CARTEA EXOD.....	1
GHID DE STUDIU BIBLIC.....	2
IANUARIE.....	2
7, 1-2, 1:15-22, 2:15-25, <i>Recunoaște că libertatea și răsplătirile sunt darul Domnului, 1:21 (Ex. 1-2).....</i>	2
14, 3:1-15, 4:10-20, <i>Răspunde chemării Domnului la slujire, 3:12, 14 (Ex. 3-4).....</i>	3
21, 5:19-23, 6:6-13, <i>Fii tare în fața presiunilor, 5:22-23 (Ex. 5-6).....</i>	4
28, 8:16-29, <i>Fii dedicat și înțelept în vestirea Cuvântului, 8:25-27 (Ex. 7-8).....</i>	5
FEBRUARIE.....	6
4, 10:18-29, <i>Fii constant și complet în mesajul evangheliei: 10:25-26 (Ex. 9-11).....</i>	6
11, 12:1-30, <i>Bazează-te pe jertfa mielului divin, 12:13-14 (Ex. 12-13).....</i>	7
18, 14:1-31, <i>Bazează-te pe ajutorul Domnului, 14:13 (Ex. 14-15).....</i>	8
25, 16:1-23, <i>Bazează-te pe hrana Domnului, 16:13-15 (Ex. 16-17).....</i>	9
MARTIE.....	10
3, 18:1-27, <i>Prețuiește familia și echilibrul în muncă, 18:24-26 (Ex.18-19).....</i>	10
10, 20:1-20, <i>Înțelege Legile Domnului și scopul lor, 20:20 (Ex. 20-23).....</i>	11
17, 24:1-18, <i>Slujește cu entuziasm și bună rânduială, 24:9-11 (Ex. 24 -26).....</i>	12
24, 28:1-6, 30:17-33, <i>Închină-te cu măiestrie și dedicare, 28:36 (Ex.27-30).....</i>	13
31, 32 :1-35, <i>Închină-te curat, fără compromisuri, 32:31-32 (Ex. 31-32).....</i>	14
APRILIE.....	15
7, 33:1-23, <i>Prețuiește îndurările Domnului, 34 :8-9 (Ex.33-35).....</i>	15
14, 35:30-36:8; 38:22-31, <i>Pune-ți priceperea în slujba Domnului, 36:1 (Ex. 36-38)....</i>	16
21, 40:1-15, 33-38, <i>Trăiește în dependență de Domnul, 40:36-38 (Ex.39-40).....</i>	17

Ghid de studiu biblic Ianuarie

7, 1-2, 1:15-22, 2:15-25, Recunoaște că libertatea și răsplătirile sunt darul Domnului, 1:21 (Ex. 1-2)

Exodul începe cu dorința după libertate. Atunci când există pocăință și când Dumnezeu decide, vine și eliberarea de sub asuprire, de sub păcat, vin vremuri de învioreare spirituală.

În Exod, Domnul pregătește, fără grabă, eliberarea lui Israel prin nașterea lui Moise, după o robie de aproape 400 de ani în Egipt. Starea societății se vede din starea personajelor: conducătorii egipteni sunt rău-intenționați și decid nimicirea lui Israel (1:8-16); moașele (asistentele-șefe ale maternităților) prețuiesc viața și salvează nou-născuții evrei (1:17-21); Moise și familia lui sunt păziți de moarte prin grija fiicei lui Faraon (2:1-10); Moise încearcă să aducă eliberarea, dar greșește și este nevoit să fugă în Madian, unde s-a și căsătorit (2:11-22). Eliberarea vine numai atunci când Domnul o hotărăște și când poporul strigă cu pocăință (2:23-25). Uneori pregătirea eliberării ia timp destul de lung, pentru că este nevoie de apariția unor oameni de caracter.

Ce știi despre rugăciunile pentru libertate ale creștinilor înainte de 1989, în România? Ne rugăm noi azi Domnului pentru cei în putere, mijlocim pentru libertate, pentru evanghelie? Ne aducem aminte de promisiunile Domnului despre creșterea Împărăției lui?

Vedem în mod deosebit că Dumnezeu a binecuvântat breasla asistentelor egiptence, răsplătindu-le bunătatea și felul în care au prețuit viața. Sifra și Pua, asistentele șefe, au avut standarde înalte și numele lor sunt amintite în Biblie. Când ești în lucrarea lui Dumnezeu să nu te consideri singur, chiar dacă trăiești într-un popor păgân. Și acolo Domnul are oamenii săi, în popor, persoane necunoscute, cu inimă credincioasă (vezi și 1 Împărați, 19:18, cei 7000 de israeliți).

A doua secțiune ne arată că eliberarea lui Israel depinde de nașterea și maturizarea lui Moise. Libertatea națiunii începe cu libertatea personală, întoarcerea națiunii la Dumnezeu începe cu aventura propriei vieți de credință. Greșelile tinereții pot fi îndreptate, grija lui Dumnezeu poate fi experimentată chiar și în pustiu, în exil, în lipsuri. Asigură-te că zilnic progresezi în maturitate.

Pentru vremuri mari, Dumnezeu pregătește oameni mari. De aceea, merită să ne rugăm cu răbdare, să așteptăm cu nădejde, să ne punem pe noi înșine la dispoziția lui Dumnezeu. Libertatea, cât și răsplătirile credincioșiei, în timpuri grele, vin de la Domnul. Observează-le, prețuiește-le, roagă-te, ai răbdare să le vezi la lucru!

14, 3:1-15, 4:10-20, Răspunde chemării Domnului la slujire, 3:12, 14 (Ex. 3-4)

Capitolele 3-4 se concentrează în special pe chemarea lui Moise. A fost o chemare importantă pentru Moise și o parte importantă a istoriei evreilor, dar se aseamănă, uneori, și cu chemarea noastră la credință în Dumnezeu și la slujire, la maturitate. Domnul ne cheamă să îl cunoaștem pe El („Eu sunt cel ce sunt”, cel veșnic același, constant, transcendent; 3:14, dar vezi și 3:6, Dumnezeul lui Avraam etc, cf. Marcu 12:26), apoi să îl reprezentăm pe El, acolo unde suntem sau unde ne trimite. Cum ai răspuns tu la chemarea lui?

Fii atent la ceea ce se întâmplă în jurul tău, este o calitate importantă ca să înțelegi ce și când îți vorbește Dumnezeu. Moise nu devenise nici depresiv, nici blazat, pe când era păstor în pustiu, ci s-a încrezut în Dumnezeu. Atunci când Domnul i-a atras atenția cu rugul aprins, el a dorit să verifice și să vadă ce minune era aceasta (3:3). Apoi, Dumnezeu i-a vorbit. Privești atent la nevoile din jur și înțelege și înțelege lumea în care trăiești, chemarea Domnului pentru tine!

Al doilea aspect în chemarea lui Moise este controversa dintre el și Dumnezeu cu privire la vrednicia slujirii: din cauza vârstei, a istoriei trecute (ucisese un om), și din cauza defectului său de vorbire, Moise a refuzat la început chemarea Domnului. Poate și tu ești afectat de o imagine slabă despre tine și nu vrei să ai proiecte mari pentru Dumnezeu. Poate un defect fizic sau un lucru din trecut, sau poate vârsta reprezintă un handicap. Gândește-te care sunt propriile tale obiecții la chemările Domnului. Ce răspuns le dai? Când Domnul te cheamă la slujire, nici un neajuns nu va fi de ajuns ca să te împiedice.

În general, psihologii te vor învăța să gândești pozitiv și să repeți mereu „eu pot”. Aici Dumnezeu spune altceva, „Eu sunt cu tine, Eu pot, Eu te trimit”. Poți totul în Hristos, nu datorită ție, ci pentru că Dumnezeu este cu tine (Filipeni 4:13). Deși Moise se scuză, Domnul are răspuns pentru toate problemele și îl oprește din șirul lui de obiecții.

Care sunt scuzele tale ca să nu fii activ în Biserică, să nu îi slujești pe alții? Care sunt lipsurile tale? Fă o listă cu ele și roagă-te. Imaginează-ți un dialog cu Dumnezeu, ce răspuns ar avea El la obiecțiile și comentariile tale cu privire la lipsuri și defectele care te împiedică să fii un creștin activ în Biserică, în lume, în familie?

Dumnezeu are și un pic de umor în pasajul acesta. Îi spune lui Moise să-l ia ca ajutor pe Aaron și să-i vorbească lui Faraon ca și cum Moise este Dumnezeu, iar Aaron, profetul lui. Poate Moise s-a simțit bine să facă lucrul acesta. Oricum, important este că, adesea, chemarea lui Dumnezeu la o lucrare poate să însemne și formarea unei echipe cu ajutorul căreia să lucrezi. Te-ai gândit cât de eficientă este o echipă? Cât de importantă este pentru tine colaborarea în slujire? Ai prieteni și colaboratori?

21, 5:19-23, 6:6-13, Fii tare în fața presiunilor, 5:22-23 (Ex. 5-6)

Domnul este păstorul cel bun și ne duce la ape de odihnă, dar ascultarea de Domnul nu te duce întotdeauna la o viață deplin liniștită. Te duce la o viață plină de încredere și, în final, biruitoare, dar adesea te poți întâlni cu situații stresante pe parcurs.

Așa se întâmplă și în cazul lui Moise. Au sărit din lac în puț, cum zice proverbul. De abia a început misiunea eliberatoare și au mers în audiență la Faraon, că au și început necazurile: Faraon îi respinge și le face grea viața israeliților (Faraon însemna Casa Mare și nu era un nume propriu. Era folosit așa cum în România se spune „Cotroceniul a hotărât” sau „Casa Albă”, în SUA, sau „Kremlinul” în Rusia, a decis, etc.).

Administrația egipteană era decisă să controleze bine situația și îi trimite pe toți acasă și la muncă: pe popor, pe Moise și pe Aaron. Situația ajunge disperată pentru că li se poruncește să muncească mai greu, nu li se mai dă paie pentru cărămizi și sunt trimiși să le adune singuri, dar să producă la fel ca înainte - și să nu mai umble după „năluci” și „zei” și „jertfe de închinare”. Istorisirea dovedește o cunoaștere foarte exactă a tehnicii de construcție și a administrației egiptene, care era un sistem ierarhic (lanțul de conducere era compus din Faraon, administratori egipteni, administratori evrei, și sclavi evrei care asigurau producția). Excavațiile din sec. 19 din Tell el-Maskhuta (Pithom), în Egipt, au găsit cărămizi fără paie, ceea ce arată că au existat, în adevăr, asemenea situații de criză în construcții.

Tirania sclaviei are presiunile ei: apar tensiuni între administratori și sclavi; tensiuni de identitate - evreii se consideră „robiei lui Faraon, poporul lui Faraon” și caută dreptate și înțelegere la el, nu la Domnul, 5:15-16; apar tensiuni în relație cu oportunitatea închinării, iar economia pare să aibă întâietate, 5:20-21; tensiuni între liderii credincioși și Dumnezeu (5:22-23). Poporul este derutat și asprimea robiei îl face să nu înțeleagă importanța libertății și a închinării (6:9).

Cât de mult te-a deformat sistemul social-economic în care trăiești? Mai înțelegi importanța părtășiei, a închinării față de Dumnezeu, a respectării unei zile de odihnă, a identității creștine? Cât de mult consideri că sistemul economic trebuie să îți ocupe tot timpul și că tot el este dator să se ocupe și de bunăstarea sufletului tău? Deși societatea este mult mai dreaptă azi, decât ieri, există și astăzi sindromul statului secular care socotește că viața spirituală nu mai înseamnă nimic. Ai nevoie de un Exod al prezentului: ești invitat să te întorci cu fața spre Domnul și să fii un vrednic copil al său, în Biserică, și să nu cedezi presiunilor de a neglija viața spirituală și părtășia.

28, 8:16-29, Fii dedicat și înțelept în vestirea Cuvântului, 8:25-27 (Ex. 7-8)

Cum să vestești evanghelia, în libertate – sau la porțile libertății, ca în Exod? Vestind și chemările pozitive ale lui Dumnezeu, dar și pedepsele lui față de păcat. Ieșirea din Egipt este precedată de cele 10 plăgi prin care Dumnezeu judecă idolatria egiptenilor iar capitolele 7-8 descriu primele patru plăgi, adică apele prefăcute în sânge, invazia broaștelor, invazia păduchilor, muștele câinești.

În mod deosebit, pasajul ales se referă la invazia păduchilor și aceea a muștelor peste toată țara Egiptului. Plaga păduchilor este prima în care se întâmplă ceva cu totul deosebit: vrăjitorii Egiptului care imitaseră și ei toate minunile lui Moise, până atunci, nu au mai reușit să o imite și pe aceasta. Păduchii erau peste tot, peste țară, peste animale și peste oameni. Dacă ar fi înmulțit și ei păduchii, vrăjitorii s-ar fi pedepsit singuri (la fel și bubele, în 9:11). De la această pedeapsă, vrăjitorii nu au mai imitat plăgile, deși veneau ca martori la curtea lui Faraon. „Aici este degetul lui Dumnezeu”, au spus ei. În tot acest timp, mărturia lui Moise este constantă și cei ce nu credeau vedeau puterea lui Dumnezeu. Merită să avem și noi o asemenea mărturie, încât cei din jur să poată spune, la un moment dat: „aici este prezența lui Dumnezeu, fără îndoială”. Ești constant în mărturia ta creștină sau nu se vede prezența lui Dumnezeu? Ce te împiedică să ai o mărturie bună?

Plaga muștelor câinești îl face pe Faraon să propună compromisuri. „Puteți aduce jertfe Domnului, aici în Egipt”, spune el (8:25), sau „să mergeți doar puțin peste graniță și să vă întoarceți - și să vă rugați pentru mine” (8:28). Moise promite să se roage pentru Faraon, dar nu acceptă celelalte condiții. Cuvintele Domnului trebuie comunicate fără compromis. Te-ai întâlnit vreodată cu oameni care îți propun compromisuri în credință? Ce răspuns le-ai dat?

Având inima împietrită, Faraon uită imediat de promisiuni și iarăși nu va da drumul poporului să plece. Important a fost însă dialogul: Moise, ca lider, știa bine cuvintele lui Dumnezeu și nu se abătea de la ele. A fost un bun diplomat, pentru că a invocat principiul neamestecării culturale, al respectului reciproc față de cultură într-o societate multi-culturală (8:26).

Avem nevoie și azi de o purtare curată, dedicată, înțeleaptă. Să nu acceptăm compromisuri în evanghelie. Să cerem înțelepciune în relații, în vestirea ei. Cum poți folosi argumentul cultural într-o societate multiculturală, postmodernă, seculară, ca cea din Europa de azi?

De asemenea, să nu uităm că Moise promite să se roage pentru Faraon. Voia lui Dumnezeu este ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului (Rom. 13 și 1 Tim. 2:1-4).

Februarie

4, 10:18-29, Fii constant și complet în mesajul evangheliei: 10:25-26 (Ex. 9-11)

Următorul test în vestirea evangheliei, la porțile libertății, este constanța și vestirea completă a evangheliei. În Exod 9-11, așa vestește Moise cuvântul lui Dumnezeu în timpul ultimelor șase plăgi (ciuma peste animale, bășicile fierbinți peste oameni, grindina gigant peste toți, lăcustele, întunericul peste toată țara moartea întâiului născut).

Care a fost scopul plăgilor? A dorit Dumnezeu să îi distrugă pe egipteni? Dumnezeu i-ar fi putut șterge pe toți de pe fața pământului, dar i-a pedepsit cu măsură, lăsându-i în viață ca să știe că El este adevăratul Dumnezeu (Ex. 9:14-16). El nu dorește nimicirea păcătosului, ci întoarcerea lui. Acest gând ar trebui să ne inspire în sentimentele noastre unii față de alții.

Faraon vede puterea Domnului – dar nu cedează, deși uneori dă semne de regret (zice uneori „am păcătuit”, 9:27, 10:14). Când cei necredincioși sunt constanți în neascultare, atunci și cei credincioși trebuie să fie constanți în predicare, cu dragoste și fermitate.

Am văzut deja în 8:25-26, cum Faraon i-a invitat pe evrei să aducă jertfe în Egipt sau să meargă undeva în apropierea Egiptului. Acum lista de oferte crește: apar promisiuni false (9:27-28, 10:8), le dă permisiune doar pentru bărbați să aducă jertfe (10:11), iar apoi permisiune doar pentru oameni (bărbați, femei, copii) să meargă și să aducă jertfe, fără a pleca împreună cu turmele și averile lor (10:24). În fața tuturor acestor propuneri, Moise rămâne neschimbat în cererea sa, așa cum îi spusese Domnul: toți trebuie să plece, și oameni și turme, „nici o unghie (sau picior) nu va rămâne aici”. Mesajul lui este constant și clar, iar eliberarea din robie trebuie să fie completă.

Avem nevoie de principialitate în multe direcții ale vieții, în mesaj, în înnoirea vieții (vezi Tit 2:11-13). Este foarte important să păstrezi cuvântul Domnului fără compromisuri, să vestești mesajul evangheliei neștirbit. Ce primejdii apar în viața creștinului azi, cu privire la integritatea evangheliei? O moralitate mai slabă? O amestecare a credinței biblice cu alte religii? O divizare a vieții între biserică și muncă? Plăgile nu au fost doar judecată pentru egipteni, au fost și un test pentru Israel. Moise, Aaron și ceilalți au fost ispitiți să cedeze, să își schimbe țelul, să obosească în mărturie. Cununa o primește însă acela care rămâne credincios până la sfârșit.

11, 12:1-30, Bazează-te pe jertfa mielului divin, 12:13-14 (Ex. 12-13)

Cartea Exodul se remarcă prin multe evenimente și texte simbolice, cu mare greutate atât pentru iudaism, cât și pentru creștinism, iar printre ele se află și comemorarea primului Paște. Libertatea este de neconceput fără să te bazezi pe jertfa mielului divin.

Regulile primului Paște sunt pe deplin relevante și azi, deși nu se mai țin toate, deoarece Paștele se sărbătorește într-un legământ nou, cel al lui Hristos. Uită-te la lista cu prevederile pentru Paște și vezi câte din ele sunt valide și astăzi: porunca veșnică; jertfirea mielului fără cusur; ungerea ușilor cu sângele mielului; masa de Paște cu ierburi amare, carne prăjită și pască (pâine fără aluat, vezi și 1Cor. 5:7); participarea restrânsă (doar poporul Israel și cei circumciși); răscumpărarea primul născut din familii și mânjilor întâi născuți ai măgărițelor (ei trebuiau răscumparați ca să nu fie uciși de îngerul morții, căci ființa lor trebuia curățită, deoarece ei îl reprezentau pe Hristos și slujba lui din viitor, care erau sfinte: Hristos a intrat în Ierusalim pe un mânzul unei măgărițe, și Hristos este întâiul născut care aduce tuturor mântuirea).

Oricare ar fi formele prin care păcatul, idolatria, răutatea, moartea reușesc să ne țină robi, singura putere care ne scoate de sub această robie este puterea jertfei lui Hristos. Abordările filosofice sunt folositoare, la fel și cele psihologice, reformele sociale, drepturile omului, dar eliberarea din interior și iertarea înaintea lui Dumnezeu, lucrarea Duhului nu se fac decât în urma jertfei lui Hristos, singura soluție pe care o acceptă Dumnezeu (Romani 8:3-4).

Eficacitatea jertfei lui Isus este greu de explicat, deși există în teologie mai multe teorii. Ea rămâne un mister al lui Dumnezeu. C.S. Lewis în cartea sa *Leul, vrăjitoarea și dulapul*, încearcă să ilustreze acest lucru atunci când descrie moartea și învierea leului Aslan pentru răscumpărarea lui Edmund, care își trădase frații. Conform tainei ispășirii care stă la baza vieții și a creației, spune povestea lui Lewis, o jertfă curată poate să acopere vina unui om condamnat și să aibă, apoi, parte de înviere.

Deși în lumea modernă s-au deschis multe căi spre dialog și dezbateri, forța care aduce mântuirea este jertfa lui Hristos. Proclamă-o și recomandă forța ei, ia Cina Domnului cu curăție, iartă așa cum ai fost iertat, lasă ca puterea sângelui lui Hristos să te elibereze. Roagă-te în Numele lui Hristos și al jertfei sale, și cere putere de mărturie.

18, 14:1-31, Bazează-te pe ajutorul Domnului, 14:13 (Ex. 14-15)

Trăirea unei vieți de libertate presupune, adesea, și încercări dificile în care este absolută nevoie să te bazezi pe ajutorul Domnului.

Evreii au primit daruri de la Egipteni și au pornit la drum luând cu ei și oasele lui Iosif, cel care a văzut dinainte, prin credință, ziua eliberării (13:17-22). Domnul îi însoțea și îi păzea în călătorie sub forma unui nor umbros, ziua, și a unui stâlp de foc, noaptea (când te cheamă la libertate, Domnul te păzește de greutățile și ispitele prea mari, de arșița zilei și de frigul și întunericul nopții).

Nu te scutește însă de băătăii și încercări. Faraon și-a schimbat repede părerea și a pornit în urmărirea lor. Poporul se temea că va muri în pustiu și îl certa pe Moise că i-a dus acolo să piară. Moise încearcă să îi încurajeze (14:13-14), dar important este că Domnul însuși intervine ca o barieră între cele două popoare, ziua și noaptea, în nor, iar apoi desface apele Mării Roșii și nimicește armata egipteană. Domnul este Cel ce te poate păzi în încercare. Bazează-te pe puterea lui, apelează la El (Psa. 91:9-10).

Trecerea Mării Roșii și, respectiv, înecarea egiptenilor, a fost mereu ținta întrebărilor diverse: cum a făcut Dumnezeu lucrul acesta? S-a folosit de curenți și de vânturi, de eclipse, sau a fost o intervenție directă? Va mai face Dumnezeu astfel de minuni în viitor, vreodată? Dincolo de răspunsurile posibile, rămâne adevărul că, în ceea ce privește mântuirea noastră Dumnezeu a continuat să facă lucruri mărețe. În câteva alte exemple, se poate întreba dacă nașterea lui Hristos din fecioara Maria și din Duhul Sfânt, și întruparea lui, ca și învierea lui glorioasă, sunt cu ceva mai puțin spectaculoase decât trecerea Mării Roșii? Personal, cred că și schimbarea vieții unui om, a inimii lui, a destinului lui, este o lucrare extrem de spectaculoasă.

O altă întrebare ar fi de ce Dumnezeu nu și-a salvat întotdeauna poporul din necazuri, în moduri spectaculoase? Nu era mai bine dacă Dumnezeu îi salva pe martirii creștini din primele secole, sau pe cei martirizați astăzi în țări fără libertate religioasă? Oare n-ar fi trebuit să intervină El în mod direct în timpul Holocaustului, sau în cazul genocidului armean, sau în zilele revoluției din Decembrie 1989, în România, sau în alte catastrofe?

Răspunsul ar fi că Dumnezeu are mai multe metode și planuri de intervenție. Uneori, lasă încercările, ca să înțelegem severitatea păcatului, a răutății noastre. Totuși, El este Dumnezeul eliberării, al Exodului. Până la eliberarea din finalul istoriei, la venirea Domnului, Biserica are un mandat de dragoste și misiune, uneori de jertfă, mereu de slujire. Bazează-te pe puterea lui Dumnezeu și în supraviețuire și în jertfire. Cere-i Lui ajutorul în greutăți, și la fel ca Moise, înalță-i o cântare de laudă și mulțumire, după izbăvire.

25, 16:1-23, Bazează-te pe hrana Domnului, 16:13-15 (Ex. 16-17)

Libertatea aduce cu ea multe schimbări, stări de tranziție, solicitări, stres. Condițiile s-au schimbat, apar noi oportunități, dar și lipsuri. În dependență de Domnul ai nevoie să te bazezi pe resursele lui de hrană și de putere.

Odată cu trecerea Mării Roșii, Israel începe drumul unei disciplinări îndelungi în care învață să prețuiască libertatea. Dumnezeu își arată în multe feluri grija față de ei. De exemplu, cu multă grijă, Dumnezeu nu i-a condus în Canaan prin Gaza, aproape de Marea Mediterană, ca să nu se sperie de războaiele filistenilor (13:17).

În ce privește hrana, Israelul ajunsese să ducă lipsă de pâinea și carnea din Egipt, cu care erau obișnuiți ca robi, și au început în pustie să și le dorească. Ei ar fi putut să ceară asistență, într-un anume fel, de la Domnul, dar în schimb cârtesc, sunt nemulțumiți, se plâng că vor muri (16:1-22). În urma plângerilor lui Israel, Dumnezeu le aduce prepelițe care vin în tabără, pur și simplu (Exod 16), iar apoi îi duce la un loc, la muntele Horeb, numit Masa și Meriba (Ceartă și Ispită), unde le dă apă din stâncă. Odată cu prepelițele, a început să le dea și o pâine specială, ca o turtă cu miere, care cădea în fiecare dimineață pe pământ sub forma unor boabe de coriandru (ca niște boabe de cafea, cam de 2-6 mm diametru, pe care Israelii au numit-o „mană”, de la întrebarea man hu, „ce e aceasta”).

Hrana lui Dumnezeu în pustiul libertății nu vine însă fără o nouă invitație la disciplină: mana se strângea doar șase zile din săptămână (a șaptea era pentru odihnă: cum prețuiești tu ziua de închinare, azi?); nu se depozita de pe o zi pe alta, pentru că se strica (aici, Domnul îi învață nu cum să nu fie prevăzători, ci cum să nu exagereze cu spiritul de prevedere și cu îngrijorarea; fiecare zi va avea grijă de ea însăși, spune și Domnul „Nu vă îngrijorați dar de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngrijora de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei.” Mt. 6:34).

Crezi că minunea despre mana din cer te poate ajuta să nu te mai îngrijorezi de hrana cea de toate zilele? Crezi că putem adopta unele din regulile de disciplină pe care Dumnezeu le impunea la strângerea și mâncatul manei ca să le aplicăm în viața familiei de azi? Fă o listă cu ele. Găsești printre ele încrederea în Domnul, hărnicia, într-ajutorarea, mulțumirea? Ar putea exista un echivalent al manei, azi, în ce privește grija lui Dumnezeu pentru noi (Cuvântul, hrana)?

Hrana dată de Domnul le-a dat putere să iasă învingători în bătălia cu poporul Amalec, o primă bătălie a libertății (Ex. 17). Îndemnul să te bazezi pe hrana Domnului înseamnă, de fapt, să te bazezi pe resursele lui Dumnezeu, ca să trăiești victorios în libertatea credinței.

Martie

3, 18:1-27, Prețuiește familia și echilibrul în muncă, 18:24-26 (Ex.18-19)

Exodul spre libertate al lui Israel, ca și exodul personal spre maturitatea credinței, pentru noi, sau drumul Bisericii în vremuri de libertate, implică multe experiențe, mult entuziasm, deschide multe orizonturi și presupune rezolvarea multor probleme. În Exod 18 întâlnim două lucruri majore în viața lui Moise, ca și în viața fiecărui om: munca lui și familia lui.

Familia este una din părțile vieții lui Moise care a rămas oarecum ascunsă, pe planul doi, în istorisirea din Exod. Soția și fii, Sefora, Gherșom și Eliezer, îl urmaseră din Madian în Egipt, dar nu le-a fost ușor (cap. 4:25-31). Cândva, după aceea, se pare că ei s-au întors în Madian (Vedem în cartea Judecători 18:30-31 că Ionatan, un urmaș al lui Gherșom, și fiii săi, au slujit ca preoți). În Exod 18 se observă întoarcerea familiei lui Moise, însoțită de Iethro, socrul lui, care era conducător și preot în poporul lui Madian.

În ce privește familia, acest episod trimite un semnal de alarmă pentru toți liderii și toți bărbații supra-ocupați: mai aveți timp pentru familia voastră? Cine rezolvă crizele? Cine încurajează? Cine muștră? Mai cereți binecuvântarea Domnului? Observăm că destul de mulți lideri au avut probleme cu familia lor: Isaac (doi fii, unul ascultător – Iacov, altul neascultător, Esau); Iacov (12 fii care s-au aflat mult timp în conflict, majoritatea împotriva lui Iosif); Eli (copii necredincioși, Hofni și Fineas, deși preoți); Samuel (fii care nu erau la înălțimea tatălui); împăratul David (soție neglijată; copii răzvrățiți, Amnon, Absalom) etc. Conform 1 Corinteni 7:32-35, familia, respectiv, soțul și soția sunt prioritate unul pentru celălalt - și această prioritate este o datorie duhovnicească. Fără ea, nu există viață spirituală. Verifică dacă ai timp de familia ta, dacă aveți activități în comun, timp de discuție, timp de rugăciune și studiu biblic, de muncă și de relaxare, timp de sfătuire.

Binecuvântarea familiei se vede și din faptul că Moise primește un sfat foarte bun de la socrul său. Dumnezeu binecuvântează sfatul lui Iethro și asta arată că El avea conducători spirituali capabili și în alte popoare, nu numai în Israel, dar istoria și revelația dată lui Israel sunt speciale, unice. Este important să vezi că libertatea și oportunitatea de lucrare nu înseamnă doar entuziasm și muncă, ci și înțelepciune, spirit de echipă, organizare bună, atenție la propria familie, integritate. Verifică dacă menții un bun echilibru între muncă și viața de familie, și dacă în lucrarea din Biserică ai un bun spirit de echipă. Mărturia evangheliei depinde de aceste lucruri.

10, 20:1-20, Înțelege Legile Domnului și scopul lor, 20:20 (Ex. 20-23)

Pe muntele Sinai, Moise primește de la Domnul cele 10 porunci (cap. 20) și alte legi odată cu ele (21-23). Din perspectiva studiului nostru, libertatea la care ne cheamă Dumnezeu are rânduială și legi, care asigură părtășia și armonia vieții.

Scriptura este clară în privința aceasta și pentru Biserică: 1Corinteni 14:39-40 vorbește despre rânduială în profeție și învățătură în Biserică; Tit 1:5-9 vorbește despre așteptările față de caracterul slujitorilor în Biserică; Romani 8:1-2 vorbește despre legea Duhului de viață în Hristos, care ne izbăvește de legea păcatului și a morții (adică de efectele legii de pe Sinai, care ne judecă, ne găsește vinovați, și ne condamnă); Romani 3:21-27 vorbește despre o lege a credinței, nu a faptelor. Totuși, apare acum o problemă acută: care este rolul Legii de pe Sinai în viața creștinilor?

Mai întâi trebuie subliniat că Legea de pe Sinai a fost dată poporului Israel ca bază a Vechiului Legământ, între Israel și Dumnezeu. Ea este inspirată de Dumnezeu și reprezintă baza pentru organizarea vieții religioase și sociale a acestui popor format de către Dumnezeu pentru lauda Sa și pentru construirea temeliei istoriei mântuirii (un popor cu principii de etică înalte și cunoștință de Dumnezeu, în care să vină profeții, apoi Mesia, apostolii, primii creștini, etc.). Legea însă nu mai reglementează acum viața Bisericii, deoarece Biserica este parte din alt legământ, cel prin jertfa lui Hristos.

Totuși, Legea de pe Sinai indică în continuare principiile și cerințele mari ale caracterului veșnic al lui Dumnezeu, și slujește ca învățătură revelată, chiar dacă legământul a fost schimbat. De exemplu, importanța poruncii a patra, despre ziua de sabat (Exod 20:8-11), se regăsește în creștinism prin punerea deoparte a unei zile a Domnului, din șapte, o zi de închinare, de odihnă și de celebrare a învierii lui Isus (duminica, pentru majoritatea covârșitoare; vezi însă Romani 14:5-6; adventiștii preferă sâmbăta, dar împrumută o sărbătoare din Legământul vechi). În general, sensul Legii se cuprinde într-o singură poruncă: să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși (Gal. 5:14, Iac. 2:8) sau, așa cum spune Domnul, în două porunci: să iubești pe Dumnezeu și să iubești pe aproapele tău (Mat. 22:38-39; Mar. 12:29-31).

Încearcă să identifici domeniile reglementate de legile din Exod 20-23. Care sunt principiile aplicabile astăzi cu privire la sărbători, căsătorie, angajați, violență, crime premeditate, accidente, sechestrări de persoane, furt, nedreptăți sociale, abuzuri etc.? Vezi care sunt roadele Duhului, în Galateni 5:22-23 și reține: față de ele Legea nu are nici o putere, iar cine trăiește în Duhul nu e sub Lege (5:18).

17, 24:1-18, Slujește cu entuziasm și bună rânduială, 24:9-11 (Ex. 24 -26)

În Biserică, în vremuri de libertate, este importantă buna rânduială și implicarea în slujirile Domnului. Prin „rânduială”, un cuvânt apropiat de „ordine”, se înțelege o bună organizare și funcționare în viața bisericii, cu respect, cu curăție, cu învățătură bună, conform Scripturii, după voia Domnului, în care sunt toți implicați, așa cum se observă în 1 Corinteni 14:39-40, Coloseni 2:4-5 și Tit 1:5. Citiți textele de mai sus și explicați despre ce fel de bună rânduială era vorba acolo.

În Israel, vedem buna rânduială în felul în care Moise face curățirea poporului prin jertfe și prin sângele legământului, în Exod 24. Moise cooperează foarte bine cu tinerii din popor și un grup de tineri aduc jertfele (24:5). Așa cum a zis Domnul, el se suie la început în prezența lui Dumnezeu, pe munte, împreună cu Aaron, Nadab și Abihu, și alți șaptezeci de lideri din popor, în vreme ce poporul stă la poalele muntelui (24:1-2; ei văd împreună o frumoasă viziune despre Dumnezeu, 24:10; Domnul răsplătește buna rânduială).

Cu toate acestea, există și chemări speciale: doar Moise este chemat să se suie pe munte pentru primirea tablelor legii, timp de 40 de zile (mai întâi Moise a stat în prezența Domnului șase zile, iar în a șaptea Domnul a început să îi vorbească; vezi cele șapte zile ale creației).

În continuare, poporul aduce daruri pentru construcția cortului (25:1-9), începe construirea chivotului (25:10-25), a mesei (25:26-30), a sfeșnicului (25:31-39), a cortului (26:1-30) și a perdelei albastre (catapetasma, 26:31-37), toate așa cum i s-a arătat lui Moise pe munte (25:40). Cu aceste lucrări începe seria mare a lucrărilor de la Cortul închinării care includ cortul, curtea lui, uneltele pentru închinare și jertfă și mobilierul (chivot, masă, altar, altar al tămâierii, sfeșnic, lighean de aramă etc.), hainele preoțești, mirul (Exod 24-40).

Buna rânduială domnea peste tot, și poporul ajunsese să aducă atât de multe daruri de bunăvoie, 25:1-7, 36:5-7, încât în cele din urmă a trebuit să fie rugați să se oprească din daruit. Atunci când poporul lucrează cu credințioșie și bună rânduială, apare entuziasm și bucurie în lucrare, o bună lucrare în echipă.

Poți să lucrezi bine organizat atunci când știi pe cine slujești (pe Dumnezeu), când știi că participi la o lucrare importantă (închinare, vestirea evangheliei și mărturisirea Numelui Domnului în lume, ca Biserică), când știi că lucrezi bazat pe Cuvântul Domnului și când știi încotro te îndrepti. Israelul știa că merge în Canaan, în timp ce noi știm că așteptăm venirea Domnului și a Împărăției lui. În plus, Israel știa că Domnul este cu ei, și la fel știm și noi că Duhul Sfânt este cu noi. Este viața noastră plină de entuziasm și bună rânduială în lucrare, da sau nu? De ce da, de ce nu?

24, 28:1-6, 30:17-33, Închină-te cu măiestrie și dedicare, 28:36 (Ex.27-30)

Lucrarea pentru Cortul închinării și pentru organizarea închinării a continuat cu construirea altarului mare și a altarului pentru tămâiere, cu construirea curții cortului, confecționarea hainelor pentru Aaron ca mare preot, a ligheanului de aramă și pregătirea mirului pentru ungera sfântă.

În acest context, Moise folosește des o expresie aparte, anume „cu măiestrie” (26:1; 28:6, 15; 36:8, 35; cuvântul mai poate fi tradus și „artistic”, „modelat artistic”, „împodobit cu modele”, „brodat”). Meșterii lui Dumnezeu au lucrat și covoarele cortului și hainele, și chivotul cu multă măiestrie. Acesta este un cuvânt cheie. Atunci când în vremuri de libertate ai timp, loc, resurse la îndemână, fă tot ceea ce faci pentru Domnul cu măiestrie. El merită toată atenția, tot talentul tău, toată grija ta pentru detalii, toată imaginația și toate podoabele pe care le-ai putea crea.

În ce domenii crezi că poți lucra „cu măiestrie” în Biserică? În lucrările de amenajare a Bisericilor. În studii biblice. În organizarea închinării (muzică, poezii, scenete). În lucrarea cu copiii. În lucrarea cu tinerii. În lucrarea cu familiile. În lucrarea cu alte categorii de vârstă. În predicare. În misiune. În caritate, etc. Măiestrie ar însemna în toate aceste cazuri atenție, imaginație, împodobire. Ce faci pentru Dumnezeu să fie de calitate, nu oricum. Cum ai putea să crești calitatea slujirii tale pentru Dumnezeu, ca să fie „cu măiestrie”?

O secțiune deosebită este, apoi, cea în care se descrie prepararea mirului pentru ungera sfântă (30:17-33). Cu acest ulei se ungeau cortul, uneltele lui, preoții, iar mai târziu și împărații. Mirul pentru ungeră era, de fapt, un parfum deosebit. De aceea, produsul este pus sub interdicție de copyright, nimeni nu are voie să îl producă și să îl folosească altfel decât pentru Domnul (cf. 30:32-33). Interdicția are semnificație atunci când trăiești într-o atmosferă de libertate. Ce folosești pentru Domnul trebuie rezervat doar lui. E sfânt. E frumos să dedici anumite lucruri ca fiind folosite doar pentru Dumnezeu. Există așa ceva în viața ta?

Primul lucru de reținut este că atunci când se oficia o slujbă în Cort sau Templu și se folosea mirul acesta, experiența era foarte frumoasă. Întreaga zonă se umplea de un miros plăcut. Când oamenii erau uniți pentru o slujbă la chemarea Domnului, de asemenea, ei răspândeau un parfum foarte ales. Era ca atunci când intri într-o parfumerie, sau într-un salon de coafat sau tuns, de lux. Mesajul transmis de procesul ungerii era acesta: este frumos să vii să îl slujești pe Domnul, să fii dedicat lui. Poate că trebuie să recuperăm și noi frumusețea și bucuria dedicării pentru Dumnezeu. Ai și tu această bucurie?

31, 32 :1-35, *Închină-te curat, fără compromisuri, 32:31-32 (Ex. 31-32)*

Rătăciră din Exod 32 este una din cele mai cunoscute întâmplări din cartea Exod și, poate, din toată Biblia. Este, într-adevăr, uimitor că un popor care părea să se afle pe culmea experienței cu Dumnezeu, a putut cădea atât de jos și să se închine unui vițel de aur. Moise primea legile din mâna lui Dumnezeu, liderii tocmai avuseseră o viziune măreață despre ființa divină, poporul lucra cu zel la construirea Cortului întâlnirii, dar, văzând că Moise întârzie să se coboare de pe muntele cuprins de flăcări, poporul cere să i se confecționeze o reprezentare a lui Dumnezeu, palpabilă, care să le dea o imagine a misterului divin și posibilitatea să se închine la ceva vizibil. Și, astfel, Aaron le-a confecționat un vițel poleit cu aur.

Una din primejdiile libertății este primejdia compromisului în închinare. Cât de adânc poate coborî păcatul în inima omenească? Așa cum spune Ieremia „Inima este nespus de înșelătoare și de deznădăjduit de rea; cine poate s-o cunoască?” (Ier. 17:9). Câte compromisuri sau deturnări poți vedea în această rătăcire a lui Israel?

- o deturnare a viziunii victoriei și călăuzirii: fă-ne un dumnezeu care să meargă înaintea noastră.
- o deturnare a dărnicii și jertfei scoateți cerceii de aur, etc. și aduceți-i la mine
- o deturnare a slujirii „cu măiestrie”: le-a făcut un vițel turnat.
- o deturnare a cunoașterii și a istoriei: iată dumnezeul tău care te-a scos din țara Egiptului
- o deturnare a închinării: au adus jertfe de ardere de tot și de mulțumire
- o deturnare a sărbătorii și bucuriei: au mâncat, au băut și s-au sculat să joace
- o deturnare a conducerii: Aaron în loc să conducă bine, cedează presiunii poporului și îl slujește în mod greșit.

În mijlocul decăderii, doar Moise și Iosua se poartă exemplar. De ce oare preotul Aaron a fost atât de ușor coruptibil? Prin contrast, când Dumnezeu se mânie pe Israel, Moise se poartă cu o rară noblețe de caracter și intervine să nu fie distrus poporul.

Care este secretul unei vieți de credință biruitoare, în vremuri de libertate și entuziasm religios? O relație personală cu Dumnezeu, integritate de caracter, o ascultare de esență și nu de formă a Cuvântului lui Dumnezeu. Care din deturnările amintite mai sus crezi ar putea fi și astăzi reale primejdii în viața de credință? Ai mai observat și alte căderi posibile? Ce soluții propui?

Aprilie

7, 33:1-23, Prețuiește îndurările Domnului, 34 :8-9 (Ex.33-35)

Ne apropiem de sfârșitul cărții și se pregătesc marile decizii cu ajutorul cărora Israel va merge mai departe, spre Canaanul promis, și spre noua lui istorie. Marele adevăr din capitolele 33-35 este că poporul se pocăiește și Domnul își arată din nou îndurarea, le dă iarăși legile Sale (34:27), îi asigură de prezența Sa și le va da o nouă șansă să asculte de El și să reînceapă drumul spre Canaan.

Închinarea la vițelul de aur a marcat puternic relația dintre Israel și Dumnezeu. Mai este viață după un asemenea păcat? Răspunsul este, da, mai este viață, dacă te întorci la Domnul cu pocăință și stai la adăpostul îndurării Lui. Ce păcate ne pot îndepărta de Domnul astăzi? Idolatria mai este o primejdie? Exod 33-35 ne arată exigențele pocăinței și îndurările Domnului.

În urma căderii, prezența Domnului în adunare este afectată și trebuie asigurată. Poporul se întristează și se pocăiește (33:4), iar Moise se luptă să îi încurajeze la pocăință și să ceară prezența Domnului în mijlocul lor (33:15, 34:8). Domnul continuă să fie alături de ei, venind peste cortul lui Moise, numit de-acum Cortul întâlnirii (33:7), reșezat la o distanță oarecare, în afara taberei. Pocăința începe de acolo de unde s-a greșit, de la folosirea greșită a podoabelor și de la deturnarea dărnicii (33:5). Privește la tine însuși: de unde trebuie să înceapă pocăința în viața ta?

După pocăință, semnele slavei lui Dumnezeu se arată din nou peste popor. Moise cere să vadă slava Domnului și Domnul acceptă – ca semn al însoțirii la drum. Domnul reamintește îndurările lui (33:19, vezi și 34:6-7). Fața lui Moise strălucește în prezența Domnului, când ia legile, și chiar după aceea (34:29-34).

Semnele îndurării Domnului se văd prin proclamarea ei de către Domnul însuși, prin faptul că El continuă să li se descopere și să le dea Legea, prin ascultarea rugăciunii lui Moise, prin rechemarea la lucrare a poporului (35:10), și prin șansa de a-și relua dărnicia pentru lucrările Domnului (35:21-29).

Viața în libertate a Bisericii trebuie trăită cu grijă, cu pocăință în caz de greșeală, și cu prețuirea prezenței Domnului în adunare. Exemplul lui Moise rămâne un reper strălucitor: nu mergem nicăieri, dacă Domnul nu merge cu noi. Măiestria și arta trebuie să fie prezente în închinare, dar ele nu trebuie folosite fără grijă și fără dedicare. Dărnicia și lucrarea au sens dacă sunt forme de închinare adevărată, nu forme de sărbătoare omenească și de mândrie. Verifică dărnicia și lucrarea ta: ce exprimă ele? Cui i se dă slavă? Cât de mare e dedicarea?

14, 35:30-36:8; 38:22-31, Pune-ți priceperea în slujba Domnului, 36:1 (Ex. 36-38)

Poporul Israel se bucură din plin de reasigurarea prezenței Domnului și de continuarea închinării, a drumului spre Canaan. În mod deosebit, în Exod 36-38 apar numele lui Bețaleel și Oholiab, împreună cu alți bărbați iscusiți, dăruiți cu pricepere, ingeniozitate, creativitate, spirit artistic și ingineresc, cu o chemare specială (vezi și Exod 31:1-11).

Duhul lui Dumnezeu are numeroase daruri pentru poporul lui Dumnezeu și pentru slujirea Domnului. Oare ne-am fi așteptat ca nu numai teologia sau înțelepciunea Cuvântului, ca la Moise, ori conducerea, ca la Iosua, ori slujirea preoțească, în cazul lui Aaron, să fie daruri importante în adunarea Domnului? Să vedem ce calități și daruri pot fi identificate în descrierea lui Bețaleel și Oholiab:

- Alegerea Domnului, plinătatea Duhului, Duh de înțelepciune, Duh de pricepere și știință
- Putere de inventivitate, design, planuri, putere de aplicație, construcție,
- Dar pedagogic să îi învețe pe alții, înțelepciune organizatorică, administrativă

Compară cu roada Duhului Sfânt din Galateni 5:22-23 și cu darurile de slujire din Efeseni 4:10-16, Romani 12:6-8, și 1 Corinteni 12:1-13. Uită-te și la 2 Timotei 2:2, unde Pavel îl sfătuiește pe Timotei să transmită și altora învățătura credinței. Ce asemănări și diferențe observi? S-ar putea spune că această chemare și dotare a lui Bețaleel și Oholiab este un fenomen unic, destinat construirii cortului - și atât. Totuși, Duhul Sfânt dă daruri și astăzi și, printre ele, găsim unele din lista de mai sus.

Avem două întrebări: putem înțelege de aici că Dumnezeu ne încurajează să facem cu înțelepciune și artă totul pentru El, pentru că El apreciază ceea ce este făcut cu măiestrie? În al doilea rând, la serviciu și în alte împrejurări, poți cere înțelepciune și har de la Domnul, prin Duhul, pentru probleme tehnice, aspecte de artă, design, înțelepciune practică?

Ceea ce se observă la Bețaleel este că el se pune în întregime în slujba Domnului, vezi Exod 38:22. În final, meșterii nu sunt doar buni în inventarea de tehnici și în confecționarea de obiecte, ci ei dau dovadă și de multă cinste administrativă, vezi Exod 36:4-7. Priceperea este bună când este dublată și de onestitate.

21, 40:1-15, 33-38, Trăiește în dependență de Domnul, 40:36-38 (Ex.39-40)

Cu aceste două capitole, cartea Exodul se încheie. Poporul este gata de a continua și a progresa în vremea de libertate care le stă înaintea. Până acum au avut loc multe pregătiri, multe experiențe, multe construcții importante. Acum, totul este gata de funcționare, Cortul, altarul, efodul, veșmintele preoțești, cartea legii etc. Poporul este gata pentru un nou început, pentru o nouă călătorie.

Mai întâi, are loc o evaluare finală: 39:42-43. Totul fusese bine făcut. Înaintea unui nou început, este și o evaluare finală. Înainte de un cer nou și un pământ nou este o judecată. Moise a cercetat totul, totul fusese făcut așa cum poruncise Domnul și, de aceea, Moise i-a binecuvântat. Vezi 2Timotei 4:7. „M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința”. Este importantă activitatea de organizare, de creștere a Bisericii, de misiune, dar este importantă și ascultarea de Domnul, corectitudinea, onestitatea. Totul trebuie făcut așa cum cere Domnul, nu doar făcut oricum.

Apoi este emoționant să urmărești, element cu element, etapă cu etapă, cum toată construcția cortului devine funcțională: chivotul e pus în cort, catapeteasma este pusă la locul ei, apoi masa, pe masă sfeșnicul, apoi ligheanul - și apă în lighean, apoi, ungera cu mir a cortului și a tuturor obiectelor din cort, îmbrăcarea și sfințirea preoților, a lui Aaron și a fiilor săi. Parcă s-ar pregăti o navă de decolare. Viața de ascultare de Domnul are multe repere și toate trebuie verificate ca să fie în bună funcționare:

- Prezența Domnului și mărturia evangheliei
- Întruparea lui Isus și jertfa lui Isus (catapeteasma simboliza trupul lui Isus, Evr.10:20; vezi și Evrei 9:1-12 etc).
- Trăirea în puterea Duhului (ungerea)
- Lumina Cuvântului

Viața cu Dumnezeu pe pământ are un ritm al ei, ca ritmul seară - dimineață, zi - noapte, de la creație, ca ritmul săptămână după săptămână. Verifică dacă viața ta de credință are aceste ritmuri sfinte: citirea Bibliei, rugăciune, muncă, familie, închinare în familie, închinare la Biserică, părtășie frățescă etc.

După ce a încheiat Moise lucrarea, norul prezenței lui Dumnezeu a venit deasupra cortului. De abia atunci a reînceput călătoria lui Israel. Prezența Domnului era ziua și noaptea, ca un nor și ca un foc, păzindu-i ziua și noaptea. Ca să trăiești roditor și în siguranță, în vreme de libertate, și vrednic de răsplătirea Domnului, trebuie să trăiești în legământ cu El, prin Hristos, în sfințenie și curăție, în ascultare plină de recunoștință și creativitate.